

“A Poem *For* Purim, but Not *About* Purim”

Rabbi Moshe Bernstein
 March 7, 2019 – ט"ו אדר ב' תשע"ט

<p><i>Qillus for Purim for the megillah</i> I shall recite in my congregation praise to the God of my ancestors I shall inform my nation what happened to me.</p>	<p>1 קילוס לפורים ללמגלה 2 אתנה בכנישתי שבה לאילה אבהתי 3 אהודע לאומתי מא דמטא יתי</p>
<p>In the days of the chosen elder, mighty Nimrod attacked him 5 Threw him into the fire, and the Awesome one saved him</p>	<p>4 ביומתי דסבא בהירא אתגרי ליה נמרוד גוברא (צ"ל גיברא) 5 וטלקיה ל{א} <נורא ושיזב יתיה נורא</p>
<p>When Jacob brought goat-kids to his mother and fed them to his father, he loved him; Esau came immediately, and begrudged him and hated him When his mother saw his hostility, she sent him to Laban by himself His Beloved one appeared over him and spoke with him 10 For twenty years he shepherded the sheep with Laban And acquired daughters and sons, goats and sheep And when he came to return to his place, Laban pursued him He wanted to destroy him utterly, but his Guardian watched over him Esau roused himself (hurried?) from his sleep and went forth to greet him 15 He wanted to destroy him, were it not for the God of his ancestors The King of kings sent him troops of angels, Who should march with him, and proceed before him.</p>	<p>6 גדיין כד איתי יעקב לאימיה ואוכל לאבוהי רחמיה 7 אתא עשו מן יומיה ונטריה ושטמיה 8 דבבותיה כד חמת אימיה שלחת יתיה לגב לבן לגרמיה 9 ואתגלי עלוהי רחמיה ומליל עימיה 10 הא עשרין שנין הוה רעי עם לבן עאנין 11 וקנה בנן ובנין ועיזין ואמרין 12 וכד אתא למחזור לאתריה רדף לבן בתריה 13 ובעא למובדא עיקריה ונטרא נטריה 14 זרו עשו מן שנתיה ונפק לקדמותיה 15 ובעא למובדא יתיה לולי אילה אבהתיה 16 חילון דמלאכין שלח ליה מלך מלכין 17 דיהוון עימיה דרכין וקדמוהי מהלכין</p>
<p>His sons carried him straightaway (or upright) down to Egypt, with a cohort of seventy And they dwelt there for two hundred and ten years 20 That bastard Pharaoh threw their children into the river And the mighty God drowned him in the sea like lead.</p>	<p>18 טענו יתיה בנוי כיון ונחתו למצרים בשבעין חילון 19 ואיתותבו תמן שנין עשר ותרתיין מאוון 20 ילדיהון לנהרא זרק פרעה ממזירא 21 וטבע (אפשר צ"ל וטמע) יתיה אלהא גיברא בימא כאיברא</p>
<p>When they came out of the sea at the command of the Most High The cursed Amaleq came to defeat them Exalted Moses lifted his hands to the Most High 25 And Amaleq was handed over for destruction to young Joshua.</p>	<p>22 כד נפקו מן ימא במימריה דרמא 23 אתא עמלק מחרמא מנהון למתגרמא 24 לאילה עיליא תלא ידוהי משה מעליא 25 ואתיהב עמלק לכליא ביד יהושע טליא</p>
<p>Wicked Sisera hoped to exact punishment from them And wished to destroy them from the midst of the earth He hurled down fire upon him from the heavens, from the stars And they arrayed battled against him on behalf of the beloved people.</p>	<p>26 מנהון סכי למתפרעא סיסרא רשיעא 27 ולשיציא יתהון בעא מן גו ארעא 28 נורא מן שמיא זרק עלוהי [מ]כוכביא 29 וסדרו עימיה קרביא בגין עמא [ר]חימא</p>
<p>30 Sennacherib drove his hosts and gloried in his realm But he blasphemed in his foolishness against the One who created his spirit The Warrior sent angels on behalf of the beloved ones And killed of the troops young and old, 185,000, according to Scripture</p>	<p>30 סנהריב גרש חילותיה ואתגאי במלכו[תיה] 31 [ו]חרף בנבלותיה למן די ברא נשמתיה 32 עביד קרבין של[ח] מלא[כיה] בגין חביבין 33 וקטל מן אוכלסוי טליין וסבין מאה ותמנן וחמשה אלפי כת[יבין]</p>

<p>The king of the Babylonians rushed and brought with him the Chaldeans 35 He destroyed the House of the Hebrews and exiled the Judean people When the four righteous ones arose, prayed and fasted They took over (?) his kingdom from him and saw his downfall</p>	<p>34 פרא מלכהון דבבלאיי ואיתי עמהון כשדאיי 35 חרב ביתהון דעבראיי ואגלי עמא יהודאיי 36 צדיקין ארבעה כד קמוון וצלוון וצמוון 37 מלכותא מיניה אשלמוון ובמפלתיה חמוון</p>
<p>Shimshai the scribe arose and multiplied his wealth And he weighed out ten thousand to destroy the nation that tithes 40 The Most High One debased his currency and sank his ship, Confounded his end and his corpse was hanged/crucified on his own beam.</p>	<p>38 קם שמשאי ספרא ואסגי בעותרא 39 ותקל אלפין עשרה לאובדא אומא מעשרא 40 רמא פסל כספיה וטמע אלפיה 41 ובלבל סופיה ועל שריתיה אצטלב גופיה</p>
<p>May the Almighty, Lord of Heaven, stir up miracles And cause to sprout in these days salvation for the beloved children May the hour/time approach and may the nation be redeemed And may joy increase for us and you as it was in Shushan the capital</p>	<p>42 שדי מרי שמיה יעורר נסיי 43 ויצמח באלין יומיא ישועה לבניא רחימא 44 תקרב שעתא ותתפרק אומתא 45 ותיסגי לן ולכוון חדותא היך דהוה בשושן בירתא</p>
<p>May the Ruler look down with mercy from the exalted heavens To redeem a people more beloved than (or "from") seventy nations He Who exacted punishment from the first, may He destroy the last And take vengeance from Romans and Saracens by the hand of the Jewish people</p>	<p>46 שליטא ידיק ברחמין משמי מרומין 47 למפרוק עם רחימין משבעין אומין 48 מן דאתפרע מן קדמיא הוא ישיצי אחריא 49 ויתנקם מן רומיא וסרקיא ביד עמא יהודאיי</p>
<p>As it is written, "I shall place my vengeance on Edom by the hand of my people Israel," And it is said, "The Jews had etc. [light, joy, rejoicing and honor]"</p>	<p>50 ככי ונתתי נקמתי באדום ביד עמי ישראל (יהזקאל כ"ה) (14) 51 ונ' ליהודים היתה וג' (אסתר ח' 16)</p>

Yellow highlight - terms for God

Blue font - terms for enemies of Jews

Red font - names or epithets of Jews

Black underlining - terms for Jews

Other highlighting and underlining repeated terms